

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 11 grudnia 2014 r.

Sąd Okręgowy w Elblągu VI Wydział Karny Odwoławczy w składzie:

Przewodnicząca:	SSO Małgorzata Kowalczyk-Przedpełska
Sędziowie:	SSO Elżbieta Kosecka - Sobczak (spr.) SSO Irena Śmietana
Protokolant	stażysta Kinga Opalka

przy udziale Prokuratora Prokuratury Okręgowej Barbary Marszyckiej

po rozpoznaniu w dniu 11 grudnia 2014r.,

sprawy R. W. (1)

oskarżonego z art. 178a§ 1 i 4 kk

na skutek apelacji wniesionej przez oskarżonego

od wyroku Sądu Rejonowego w Elblągu

z dnia 25 września 2014 r., sygn. akt VIII K 529/14

I. Zmienia zaskarżony wyrok:

a) w pkt. I w ten sposób, że eliminuje z opisu czynu przypisanego, iż R. W. (1) był wcześniej prawomocnie skazany za prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości przez Sąd Rejonowy w Elblągu sygn. akt II K 903/10 i kwalifikując czyn mu przypisany z art. 178a§1kk, na podstawie art. 178a§1kk skazuje go na karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności,

b) w pkt. II w ten sposób, że obniża okres próby do lat 3 (trzech),

c) w pkt. III w ten sposób, że obniża okres zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym do 2(dwóch) lat,

II. utrzymuje w mocy zaskarżony wyrok w pozostałej części,

III. zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe za postępowanie odwoławcze i 120zł opłaty za obie instancje.

Sygn. akt VI Ka 347/14

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w Elblągu wyrokiem z dnia 25.09. 2014r. w spr. o sygn. VIII K 529/14:

I. oskarżonego R. W. (1) uznał za winnego popełnienia czynu zarzucanego mu oskarżeniem, polegającego na tym, że w dniu 09 czerwca 2014 roku w miejscowości K. umyślnie naruszył zasady bezpieczeństwa w ruchu lądowym tj. art. 45 ust. 1 pkt. 1 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 roku Prawo o ruchu drogowym w ten sposób, że znajdując się w stanie nietrzeźwości tj. posiadając w organizmie I - 0,43 mg/l, II - 0,45 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu prowadził samochód osobowy marki A. (...) o nr rej. (...), przy czym czynu tego dokonał będąc wcześniej prawomocnie skazanym za prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości przez Sąd Rejonowy w Elblągu sygn. akt. II K 903/10, który zakwalifikował jako występki z art. 178a § 1 i § 4 kk i za to, na mocy art. 178a § 4 k.k. skazał go na karę 10 pozbawienia wolności;

II. wykonanie orzeczonej w pkt. I wyroku kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesił na okres 4 lat tytułem próby;

III. na podstawie art. 42 § 2 kk w zw. z art. 43 § 1 kk orzekł wobec oskarżonego zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres 3 lat;

IV. na podstawie art. 72 § 1 pkt. 5 kk zobowiązał oskarżonego do powstrzymywania się od nadużywania alkoholu;

V. na podstawie art. 73 § 1 kk oddał oskarżonego pod dozór kuratora w okresie próby;

VI. na podstawie art. 63 § 2 kk na poczet orzeczonego wobec oskarżonego w pkt. III środka karnego zaliczył zatrzymanie prawa jazdy oskarżonemu od dnia 09 czerwca 2014 roku.

Ponadto zasądził od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe, w tym 120 zł opłaty.

Apelację od ww wyroku wniósł oskarżony, który zaskarżył orzeczenie w zakresie dot. wymierzonej kary i wyrokowi temu zarzucił rażąco surowość orzeczonego środka karnego zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 3 lat, a także oddanie go pod dozór kuratora. Stawiając te zarzuty wniósł o zmianę wyroku w zaskarżonej części przez orzeczenie zakazu prowadzenia pojazdów kat. A,B,D na okres 1 roku, zniesienie dozoru kuratora. Wniósł też o zwolnienie go od kosztów.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Wniesienie apelacji na korzyść oskarżonego skutkować musiało zmianą zaskarżonego wyroku w zakresie dotyczącym orzeczonego środka karnego zakazu prowadzenia pojazdów, a także okresu próby.

Przede wszystkim należy zaznaczyć, że Sąd I instancji prawidłowo ocenił zgromadzony materiał dowodowy, w zakresie dot. uznania, że oskarżony dopuścił się popełnienia zarzucanego mu przestępstwa. Mimo tego jednak, to Sąd Odwoławczy kontrolując zaskarżone orzeczenie zauważył, iż obecnie nie można już przypisać R. W. (1) działania w warunkach §4 z art. 178akk. Uzyskano bowiem potwierdzenie, iż nastąpiło prawomocne zatarcie skazania wynikającego z wyroku Sądu Rejonowego w Elblągu z dnia 8.06.2010r. sygn. akt II K 903/10 (postanowieniem SR w Elblągu z dnia 19.08.2014r. sygn. akt VII Ko 3197/14 i II K 903/10), a także aktualną informację z K., z której wynika, że R. W. (1) nie figuruje już w kartotece K.. Uzyskanie takich wiadomości spowodowało zaś podjęcie przez sąd odwoławczy działań z urzędu, w myśl art. 455 kpk, polegających na poprawieniu kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu. Konsekwencją bowiem zatarcia skazania jest uznanie za niebyły wyrok Sądu Rejonowego w Elblągu z dnia 8.06.2010r. sygn. akt II K 903/10, co powoduje, że wyrok ten został wyeliminowany z porządku prawnego. Skoro zaś było to jedyne uprzednie skazanie oskarżonego, to z chwilą prawomocnego zatarcia skazania stał się on osobą niekaraną. Tak więc poprzednie skazanie nie może już rodzić dla oskarżonego żadnych negatywnych konsekwencji. Dlatego należało wyeliminować z treści czynu przypisanego R. W. działanie w warunkach

uprzedniego skazania w spr. II K 903/10 , a jako poprawną kwalifikację na dzień wydawania orzeczenia przez sąd odwoławczy- przyjąć kwalifikację z art. 178a§1kk.

Uprzednia karalność oskarżonego była okolicznością obciążającą, którą sąd I instancji uwzględnił przy wymiarze kary zasadniczej, a także dla ustalenia okresu próby warunkowego zawieszenia wykonania kary, okresu trwania zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych. Fakt zatarcia skazania spowodował, że ta okoliczność obciążająca zdezaktualizowała się. Dlatego też niezbędna stała się korekta zaskarżonego wyroku w zakresie kary. Mimo, że sam oskarżony nie kwestionował wymiaru kary zasadniczej, to samo przyjęcie korzystniejszej dla oskarżonego kwalifikacji z art. 178a§1kk, w miejsce kwalifikacji z art. 178a§1i4 kk, wymusiło obniżenie kary zasadniczej z 10 do 6 miesięcy pozbawienia wolności.

W tym miejscu należy nawiązać do apelacji oskarżonego i stwierdzić, że w szerszym zakresie okazała się ona niezasadna i że to głównie zatarcie skazania w sprawie II K 903/10, przyjęcie kwalifikacji z art. 178a§1kk, doprowadziło do zmiany zaskarżonego wyroku. Bowiem podnoszone przez R. W. w apelacji okoliczności dot. jego sytuacji rodzinnej, nie nawiązują do przesłanek wymiaru kary z art. 53kk. Ani fakt utrzymywania dorosłych dzieci, ani mieszkanie z teściami i brak konfliktów nie wpływają na wymiar kary za przestępstwo z art. 178a§1kk. Nie może być też taką okolicznością to, że oskarżony wielokrotnie jechał trasą na której w dniu zdarzenia został zatrzymany, że miał świadomość występowania tam kontroli policyjnej, ale przepuścił samochód ciężarowy i dlatego doszło do kontroli. Sam oskarżony nie kwestionuje bowiem tego, że po zatrzymaniu został zbadany i stwierdzono stan nietrzeźwości, jednak to czy zatrzymanie miało charakter przypadkowy czy nie ma żadnego znaczenia dla wymiaru kary. Nie można też zgodzić się ze skarżącym, że nie stanowił realnego zagrożenia dla innych uczestników ruchu drogowego, bo zagrożenie takie może spowodować pieszy czy rowerzysta. Z doświadczenia życiowego wynika, że z pewnością prowadzenie pojazdu mechanicznego w ruchu drogowym, przez osobę w stanie nietrzeźwym, stwarza takie zagrożenie, a utrata panowania nad pojazdem przez nietrzeźwego kierowcę i kolizja z innym uczestnikiem ruchu drogowego pociąga za sobą poważne skutki w zdrowiu, a nawet życiu uczestników takiej kolizji. I nie ma tu znaczenie subiektywne przekonanie oskarżonego, iż nie czuł się pijany, że jechał spokojnie.

Jedynie wspomniane w apelacji przyznanie się oskarżonego do popełnienia zarzucanego mu czynu stanowi okoliczność łagodzącą, która już jednak znalazła swój wyraz w wymiarze i postaci kary orzeczonej przez sąd I instancji. Ponadto należy stwierdzić, że Sąd Rejonowy nadał tej okoliczności i żalowi wyrażonemu przez oskarżonego szczególne znaczenie, gdyż warunkowo zawiesił wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności.

Oskarżony postulował w apelacji, by zmieniono orzeczony zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym orzeczony na okres 3 lat na zakaz prowadzenia pojazdów, do których uprawnia prawo jazdy kat. A,B,D, na okres 1 roku. Mimo jednak tego, że obecnie za prawidłową kwalifikację czynu przypisanego R. W. należy przyjąć kwalifikację z art. 178a§1kk, to wyeliminowanie działania w warunkach art. 178a§4kk, jedynie obligowało do obniżenia okresu zakazu orzeczonego przez sąd I instancji, bez korekty postaci tego zakazu. Oskarżony jest bowiem kierowcą zawodowym, a więc osobą która w szczególności powinna stosować się do zasad bezpieczeństwa w ruchu drogowym, ponadto prowadził pojazd w stanie nietrzeźwości, mając prawie dwukrotnie przekrozoną graniczną zawartość alkoholu w 1 dm³ wydychanego powietrza pow. 0,25 mg, a to przemawia za całkowitym wyeliminowaniem takiego kierowcy z ruchu drogowego w okresie wskazanym w rozstrzygnięciu dot. tego środka. Funkcja prewencyjna tego środka karnego przemawia więc za tym, by zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym, który musiał ulec skróceniu w zw. ze zmianą kwalifikacji, to nie został ograniczony tylko do wnioskowanego przez R. W. zakazu prowadzenia pojazdów, do których uprawnia prawo jazdy kat. A,B,D. Stwierdzona zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu tj. I-0,43mg/l i II -0,45 mg/l tj. znacznie przekraczająca normę graniczną dla stanu nietrzeźwości, przemawiała za obniżeniem takiego zakazu tylko do 2 lat. W tym miejscu należy też podkreślić, że taki wynik badania oskarżonego wcale nie wskazywał na „tendencję spadkową” jak to podkreślił w apelacji R. W., lecz wprost przeciwnie, wskazywał na rosnącą zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu, a spadek nastąpił dopiero po 1,5 godzinie od pierwszego badania, gdy urządzenie wskazywało 0,34 mg/l. W świetle tych ostatnich okoliczności to trudno zgodzić się z oskarżonym, że swoim zachowaniem nie zlekceważył on poważnie zasad ostrożności i

bezpieczeństwa innych uczestników ruchu, że kierując pojazdem w takim stanie nietrzeźwości nie stwarzał zagrożenia w komunikacji. A z pewnością ograniczenie tego zakazu tylko do zakazu prowadzenia pojazdów, do których uprawnia prawo jazdy kat. A,B,D nie uwzględniałoby ani funkcji, ani celów, które taki zakaz, wobec tego sprawcy, miałby spełnić.

Również stwierdzony stan nietrzeźwości u oskarżonego, który jest zawodowym kierowcą, przemawiał za utrzymaniem rozstrzygnięcia o oddaniu R. W. pod dozór kuratora, po to by nadzorował on czy deklarowana przez R. W. poprawa zachowania (oskarżony w apelacji twierdzi, że zrozumiał swój błąd, że podjął leczenie przeciwalkoholowe) nie była tylko czasowa i nastawiona jedynie na uzyskanie korzystnego rozstrzygnięcia w zakresie kary. Ponadto ustępy z apelacji oskarżonego, w których podnosił, że nie wyrządził przecież żadnej krzywdy, że czuł się dobrze, że zatrzymanie przez policję nastąpiło przypadkowo, że nie stanowił realnego zagrożenia dla innych uczestników ruchu, tym bardziej przekonuje do utrzymania wobec R. W. dozoru kuratora, który będzie miał większą kontrolę nad zachowaniem oskarżonego w okresie próby, w szczególności po zakończeniu okresu zakazu prowadzenia pojazdów i pozwole na zweryfikowanie czy zastosowanie dobrodziejstwa warunkowego zawieszenia postępowania w tej sprawie było słuszne.

Sąd Rejonowy orzekając karę pozbawienia wolności to warunkowo zawiesił jej wykonanie na okres 4 lat próby. Tu również jako okoliczność obciążająca została uwzględniona uprzednia karalność oskarżonego. Natomiast przyjęcie, że aktualnie R. W. jest osobą niekaraną, powodowało obniżenie okresu próby do lat 3.

Mając więc na uwadze powyższe rozważania, to sąd odwoławczy, w oparciu o treść art.437 kpk, zmienił zaskarżony wyrok:

-w pkt. I w ten sposób, że wyeliminował z opisu czynu przypisanego, iż R. W. (1) był wcześniej prawomocnie skazany za prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości przez Sąd Rejonowy w Elblągu sygn. akt II K 903/10 i zakwalifikował czyn mu przypisany z art. 178a§1kk i na podstawie art. 178a§1kk skazał go na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności,

-w pkt. II w ten sposób, że obniżył okres próby do lat 3,

- w pkt. III w ten sposób, że obniżył okres zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym do 2 lat,

i utrzymał w mocy zaskarżony wyrok w pozostałej części.

W ocenie sądu odwoławczego, to oskarżony nie wykazał w żaden sposób (zaświadczeniem, dokumentami), by jego sytuacja finansowa była tak ciężka by zwolnić go od ponoszenia kosztów sądowych. Dlatego nie uwzględniono jego wniosku w tym zakresie, zasądzono od oskarżonego koszty sądowe za postępowanie odwoławcze, przy czym zmiana kary zasadniczej, z 10 na 6 miesięcy pozbawienia wolności, obligowała do wymierzenia nowej opłaty za obie instancje.